บทที่ 3
ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดเก็บและรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยผู้เดียว ซึ่งใช้วิธีสัมภาษณ์เจาะลึก กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ ผู้นำท้องถิ่นหรือผู้นำศาสนา เยาวชน ฟอบ้านหรือแม่บ้าน ที่ได้เข้าร่วมโครงการสัมมนาเรื่องชุมชนกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด เมื่อวันที่ 2 - 3 เดือน กันยายน พ.ศ.2538 ณ โรงเรียนบ้านเจาะกือแย จัดโดยสมาคมยุวมุสลิมแห่งประเทศไทย สาขาปัตตานี ข้อมูลที่ได้รับผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มอายุและเพศ

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มอายุ

อายุ (ปี)	กลุ่มผู้นำท้องถิ่น /ผู้นำศาสนา (คน)	กลุ่มเยาวชน (คน)	กลุ่มฟอบ้าน/ แม่บ้าน (คน)
15 - 19	0	2 (20%)	0
20 - 24	0	4 (40%)	0
25 - 29	0	3 (30%)	3 (30%)
30 - 34	0	1 (10%)	2 (20%)
35 - 39	1 (10%)	0	1 (10%)
40 - 44	1 (10%)	0	2 (20%)
45 - 49	3 (30%)	0	0
50 - 54	2 (20%)	0	1 (10%)
55 - 59	1 (10%)	0	1 (10%)
60 - 64	1 (10%)	0	0
65 - 69	1 (10%)	0	0
รวม	10 (100%)	10 (100%)	10 (100%)

จากตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างผู้นำท้องถิ่น/ผู้นำศาสนา อายุ 45 - 49 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 อายุ 50 - 54 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และอายุ 35 - 39 ปี,อายุ 40 - 44 ปี, อายุ 55 - 59 ปี, อายุ 60 - 64 ปี, อายุ 65 - 69 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ตามลำดับ

กลุ่มเยาวชน อายุ 20 - 24 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 อายุ 25 - 29 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 อายุ 15 - 19 ปีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และอายุ 30 - 34 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10

และกลุ่มพ่อบ้าน/แม่บ้าน อายุ 25 - 29 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 อายุ 30 - 34 ปี, อายุ 40 - 44 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ตามลำดับ และ อายุ 35 - 39 ปี, อายุ 50 - 54 ปี, อายุ 55 - 59 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 101 ตามลำดับ

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง พ่อบ้าน/แม่บ้าน จำแนกเป็นเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	4	40.00
หญิง	6	60.00
รวม	10	100.00

จากตาราง 2 กลุ่มตัวอย่าง พ่อบ้าน/แม่บ้าน จำแนกเป็นเพศหญิง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเพศชาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40

2. ข้อมูลเกี่ยวกับ จำนวนผู้ติดยาเสพติด

ตาราง 3 ค่าฐานนิยมของผู้ติดยาเสพติด ในหมู่บ้านที่กลุ่มตัวอย่างทราบ

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าฐานนิยม (Mode)
1. ผู้นำท้องถิ่น/ผู้นำศาสนา	10 คน
2. เยาวชน	6 คน
3. พ่อบ้าน/แม่บ้าน	2 คน

จากตาราง 3 ค่าฐานนิยมของผู้ติดยาเสพติดในหมู่บ้านกลุ่มผู้นำท้องถิ่น/ผู้นำศาสนาทราบจำนวนผู้ติดยาเสพติดในหมู่บ้าน จำนวน 10 คน เยาวชนทราบจำนวนผู้ติดยาเสพติดในหมู่บ้าน จำนวน 6 คน พ่อบ้าน/แม่บ้านทราบจำนวนผู้ติดยาเสพติดในหมู่บ้าน จำนวน 2 คน

ตาราง 4 จำนวนผู้ติดยาเสพติดของอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ที่ได้รับการบำบัดรักษา ณ ค่ายบำบัดอัรกอม ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

ตำบล	จำนวนผู้ติดยาเสพติดที่เข้าบำบัดรักษา (คน)
ตะลุบัน	6
ละหาร	3
เตราะบอน	2
ปะเสยะวอ	1
ตะบิ้ง	0
รวม	12

ที่มา : ค่ายบำบัดยาเสพติดอัรกอม ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 15 กันยายน 2539

จากตาราง 4 จำนวนผู้ติดยาเสพติดของอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ที่ได้รับการรักษา ณ ค่ายบำบัดยาเสพติด ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ได้แก่ ผู้ติดยาเสพติดจากตำบลตะลุบัน จำนวน 6 คน ตำบลละหาร จำนวน 3 คน ตำบลเตราะบอน จำนวน 2 คนตำบลปะเสยะวอ จำนวน 1 คน และตำบลตะบิ้ง ไม่มีผู้ติดยาเสพติดไปรับการบำบัด

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า หลังจากทางสมาคมยุวมุสลิมแห่งประเทศไทย สาขาปัตตานี ดำเนินการจัดสัมมนาเรื่อง ชุมชนกับการแก้ปัญหายาเสพติด จำนวนผู้ติดยาเสพติดในหมู่บ้านเจาะกือแย ไม่ได้เพิ่มขึ้นเลย เนื่องจาก

ก่อนดำเนินงาน

1) กลุ่มเยาวชนที่ติดยาเสพติด ได้ออกปฏิบัติตน ตามหนทางของศาสนาอิสลาม (การออกดะวะฮฺ) กล่าวคือ เป็นการศึกษาหาความรู้ ปฏิบัติตน และเผยแพร่ศาสนาตามท้องถิ่นต่าง ๆ เป็นระยะเวลา 40 วัน เป็นต้น

2) มีกลุ่มดะวะฮฺ ได้บรรยายธรรมเรื่อง ศาสนาและปัญหายาเสพติด ที่มัสยิดแก่ประชาชนทั่วไปทราบ

3) ผู้นำชุมชนได้ปฏิบัติตน และชักนำผู้ติดยาเสพติด ไปออกดะวะฮฺ เผยแพร่ศาสนา

4) พ่อแม่ของเยาวชนได้มีการระมัดระวังลูกหลานของตน ในการปฏิบัติตัวที่เอื้อต่อการติดยาเสพติด เช่น การกำชับลูกหลานให้นอนที่บ้าน การคบกับเพื่อนที่ติดยาเสพติด เป็นต้น

5) กลุ่มผู้ติดยาเสพติดกับกลุ่มสันทนาการกีฬา เข้ากันไม่ค่อยได้ ไม่สนิทสนมมากนัก

6) จากการสังเกตสภาพทั่วไปของหมู่บ้านเจาะกือแย พบว่า มีหน่วยของตำรวจภูธรจัดตั้งในหมู่บ้าน จำนวน 1 แห่ง

หลังดำเนินงาน

1) จัดตั้งคณะกรรมการป้องกันยาเสพติด ขึ้นจำนวน 12 คน

2) เยาวชนได้จัดตั้งกลุ่มสันทนาการทางกีฬา ซึ่งทางสมาคม ฯ ได้สนับสนุนอุปกรณ์กีฬาต่าง ๆ จำนวนเงิน 10,000 บาท

3) กลุ่มผู้นำท้องถิ่น/ผู้นำศาสนา เยาวชน พ่อ แม่ได้ไปศึกษาดูงานการบำบัดผู้ที่ติดยาเสพติด ณ ค่ายบำบัดยาเสพติด ตำบลท่าสาบ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

3. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ติดยาเสพติดสร้างปัญหาต่าง ๆ ในหมู่บ้าน จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีปัญหาดังนี้

- ขโมยขึ้นบ้าน จำนวน 1 ครั้ง และไปลักขโมยรถจักรยานยนต์นอกหมู่บ้าน จำนวน 1 ราย (ถูกดำเนินคดีไปแล้ว) ส่วนปัญหาอื่น ๆ ไม่ปรากฏ เนื่องจาก เยาวชนกลัว เยาวชนส่วนใหญ่ไปศึกษาและมีงานทำ ผู้ติดยาเสพติดก็มักเป็นลูกของผู้มีฐานะดี ซึ่งได้รับการช่วยเหลือ การเงินจากพ่อแม่ นอกจากนี้พ่อแม่ของเยาวชนส่วนใหญ่ระมัดระวัง ลูกหลานของตนไม่ให้ก่อปัญหาในหมู่บ้าน

4. การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดโดยองค์กรในชุมชน

4.1 การวางแผน

องค์กรชุมชน ที่ได้จัดตั้งขึ้น เมื่อจัดทำโครงการสัมมนา เรื่อง ชุมชนกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด จำนวน 12 คน ได้มีเป้าหมายที่จะป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มเยาวชน จึงได้มีมาตรการต่าง ๆ ได้แก่

1) เมื่อเยาวชนถูกจับดำเนินคดีใด ๆ จะไม่ให้ผู้นำชุมชนไปประกันตัวให้

2) ทุกครอบครัวจะป้องกัน โดยช่วยเป็นหูเป็นตา แจ้งเบาะแสให้กับทางตำรวจ

3) จัดตั้งกลุ่มสันทนาการกีฬาชักชวน คนที่ติดยาเสพติดไปรับการรักษา

จากการสัมภาษณ์ การดำเนินงาน ของคณะกรรมการดังกล่าว พบว่า ทางคณะกรรมการไม่สามารถที่จะปฏิบัติได้ เนื่องจาก เกรงกลัวอำนาจอิทธิพลนอกระบบ ลูกของผู้นำชุมชนเองได้ติดยาเสพติดด้วย แต่ผู้นำเองก็ได้ชักชวน ลูกและเพื่อน ๆ ไปออกปฏิบัติศาสนกิจ (ตะวะฮฺ) เพื่อการรักษาด้านจิตใจ

ในอดีต เคยมีมาตรการป้องกันแบบจับตาย ทำให้เยาวชนกลัวมาก ในส่วนผู้ที่ติดยาเสพติดนั้น ได้รับการติดยาเสพติดจากภายนอกหมู่บ้าน ประกอบกับ ทางคณะกรรมการได้ไปศึกษาดูงาน การบำบัดผู้ติดยาเสพติด เกิดความสงสาร ควรได้รับการดูแล ไม่ควรใช้มาตรการที่รุนแรง

4.2 การจัดองค์กร

หลังจากทางสมาคมยุวมุสลิม ฯ จัดโครงการสัมมนาแล้ว องค์กรนี้ มีแต่โครงสร้าง ไม่มีการปฏิบัติงาน ที่เป็นรูปธรรมชัดเจน ประชาชนไม่ทราบองค์กร ขาดการประชุมปรึกษาหารือในองค์กร เนื่องจากคณะกรรมการไม่พร้อม ขาดผู้ชักนำ และเมื่อครั้งทางสมาคมยุวมุสลิม ฯ จัดสัมมนา ผู้นำชุมชน (กำนัน) ไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าว

4.3 การอำนวยการ และประสานงาน

คณะกรรมการที่ได้ จัดตั้งขึ้นนั้น ประสบปัญหา ในการดำเนินงานอยู่บ้าง โดยเฉพาะ ประธานคณะกรรมการ ไม่สามารถจะอำนวยการ สั่งการ แม้กระทั่ง การประสานงานกับคณะกรรมการมัสยิด คณะกรรมการหมู่บ้าน เนื่องจาก เกรงกลัวอำนาจ กำนัน ซึ่งมีลูกติดยาเสพติดอยู่ด้วย ดังนั้นกิจกรรมส่วนใหญ่ ที่ดำเนินในหมู่บ้านนี้ ได้

1) กลุ่มตะวะฮฺ ซึ่งเป็นกลุ่มเผยแพร่ศาสนาจากนอกพื้นที่ มาบรรยายธรรมเกี่ยวกับปัญหาสังคม ศาสนา ตลอดจน ปัญหายาเสพติด ในมัสยิดให้ประชาชนได้ตระหนัก และประชาชนเองก็มีหน้าที่ดูแลครอบครัวของตน เป็นสำคัญ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ กลุ่มพ่อแม่ของเด็กเยาวชน ในการเฝ้าระวังเรื่องยาเสพติดนี้ มีมาตรการพิเศษ ในเรื่องการคบเพื่อน ระมัดระวังอย่าให้ลูกของตน ไปคบกับกลุ่มที่ติดยาเสพติด หลังทำงานหรือกลับจากการศึกษา ให้ไปเล่นกีฬาในหมู่บ้าน ซึ่งกลุ่มผู้ติดยาเสพติดกับกลุ่มที่เล่นกีฬา ไม่ค่อยจะสนิทสนมเท่าใดมากนัก

2) จากการสัมภาษณ์ คณะกรรมการป้องกันยาเสพติด พบว่า คณะกรรมการเข้าไปเกลี้ยกล่อม ให้กลับมาเล่นกีฬากับเพื่อน ๆ แล้ว ปรากฏว่า กลุ่มผู้ติดยาเสพติด ไม่สามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ ได้

4.4 ข้อมูลข่าวสาร

ประชาชนส่วนใหญ่จะเข้าใจเรื่องยาเสพติด แต่ก็พบว่า บางครอบครัวที่มีลูกติดยาเสพติด ก็ไม่ยอมรับว่าลูกหลานของตนติดยาเสพติด จึงไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับทางคณะกรรมการป้องกันยาเสพติด และไม่มีการรักษาอย่างจริงจัง ซึ่งส่วนมาก ผู้ติดยาเสพติดจะไปติดจากเพื่อนนอกหมู่บ้าน ประชาชน มีความตื่นตัว ในเรื่องการป้องกันยาเสพติดมาก และพอใจกับสถานการณ์การติดยาเสพติดของเยาวชนในหมู่บ้าน กล่าวคือ ไม่มีจำนวนผู้ติดยาเสพติดเพิ่มขึ้น

5. ผลการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในระดับครอบครัว

ครอบครัวทุกครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจกับสถานการณ์ของผู้ติดยาเสพติดในปัจจุบัน เนื่องจากไม่มีจำนวนเพิ่มขึ้น ในหมู่บ้านนี้ มีครูระดับประถมศึกษาโรงเรียนบ้านเจาะกือแย ท่านหนึ่งได้เป็นผู้จัดรวมเยาวชน ตั้งเป็นกลุ่มสันทนาการทางกีฬา มีกีฬาหลายประเภท จะส่งทีมเข้าแข่งขันเป็นประจำ เยาวชนมีความภาคภูมิใจเพราะเคยได้รับรางวัล หลายครั้ง เด็กเยาวชนในหมู่บ้านและประชาชนสนใจการกีฬานี้เป็นพิเศษ ปัจจุบันสนามกีฬาไม่มี ทางคณะกรรมการกำลังดำเนินการจัดหาที่ใหม่สำหรับสร้างสนามกีฬา ประจำหมู่บ้าน/ตำบลต่อไป

จากการสัมภาษณ์ ครูใยนิง แสงโมลี กล่าวว่า "เขาสามารถจะควบคุมเด็กเยาวชน ในหมู่บ้านนี้ได้ โดยการจัดทำทีมฟุตบอลและจะตระเวนแข่งขัน ซึ่งขาดการสนับสนุน ด้านการเงิน ในระยะเริ่มต้น ขณะนี้เด็กมีกำลังใจและมีผู้คนให้การสนับสนุนอย่างสมบูรณ์แล้ว"

6. การสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

จากการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในหมู่บ้าน ได้รับการสนับสนุน จากนายอำเภอสายบุรี ตำรวจภูธรอำเภอสายบุรี จากการสัมภาษณ์ ประธานคณะกรรมการป้องกันยาเสพติด กล่าวว่า "ทางอำเภอ ตำรวจ ได้สนับสนุนในการจับกุมเด็กโดยไม่ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านไปประกันตัว"

นอกจากนี้ ตำรวจภูธรอำเภอสายบุรี ก็ได้ไปพูดคุยเรื่องยาเสพติดที่ร้านน้ำชาบ้างในเรื่องการสนับสนุน บางกลุ่มบางตัวอย่าง กล่าวว่า "เราได้ทำการรณรงค์ป้องกันยาเสพติด แต่ก็ยังไม่เห็นผู้นำได้ดำเนินการให้" ซึ่งสรุปได้ว่า การสนับสนุนการป้องกันยาเสพติดในหมู่บ้านนี้ ไม่ได้เป็นไปตามทิศทางที่ตรงกันทุกฝ่าย ประชาชนยังไม่ทราบมาตรการต่าง ๆ ที่คณะกรรมการกำหนด และขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

7. ปัญหาอุปสรรค

7.1 กลุ่มผู้นำท้องถิ่น/ผู้นำศาสนา

1) ไม่กล้าใช้มาตรการเนื่องจาก เห็นใจ ผู้ติดยาเสพติด เข้าใจว่าเป็นผู้ป่วย ควรได้รับการบำบัดรักษา

2) เกิดความเกรงกลัว ไม่กล้าใช้มาตรการกับเด็ก เนื่องจาก ผู้ติดยาเสพติดเป็นลูกของผู้นำท้องถิ่น

3) ขาดการประชุม เนื่องจาก คณะกรรมการไปประกอบอาชีพต่างถิ่น ไม่มีเวลามาประชุม และไม่มีแกนนำที่สามารถชักชวน ให้มีการประชุมเกิดขึ้นได้

4) ไม่สามารถจะไปคุมผู้ที่ติดยาเสพติดได้ เนื่องจาก บิดามารดาไม่ให้ความร่วมมือ

7.2 เยาวชน/บิดามารดา

1) ไม่กล้าแจ้งเบาะแสของผู้ติดยาเสพติด เนื่องจาก กลัวผู้ติดยาเสพติดจะกลับมาทำร้ายผู้แจ้งเบาะแส

2) บิดามารดา ผู้ปกครอง ขาดข้อมูลของลูกตนเองติดยาเสพติดไปด้วย

8. ข้อเสนอแนะ

1) ให้มีการจัดตั้งกลุ่มในละแวกบ้าน เป็นจำนวนมากพอสมควร เพื่อทางคณะกรรมการป้องกันยาเสพติด/เยาวชน/บิดามารดา ได้รับเบาะแสไป ทำให้ผู้ติดยาเสพติดจะได้ไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้แจ้งเบาะแส

2) ให้เยาวชน/ประชาชน ช่วยกันดูแลสอดส่องในหมู่บ้าน ไม่ควรเป็นหน้าที่ของกลุ่มคณะกรรมการเท่านั้น ยิ่งเกิดกลุ่มจำนวนมากหลาย ๆ กลุ่ม ก็จะสามารถหาข่าวได้ดีขึ้น

3) มีการประสานงานทั้งตำบล องค์กรเอกชนนำผู้ติดยาเสพติดไปรักษาและให้ตำรวจมีการจับกุมด้วย

4) ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มสันทนาการด้านกีฬาให้แก่เยาวชนให้มากขึ้น เช่น สันทนาการด้านกีฬา จัดการแข่งขันกีฬา

5) ให้ผู้นำศาสนาและผู้นำท้องถิ่น ดำเนินการจัดทีมตะวะห์ (เผยแพร่ศาสนาพร้อมปฏิบัติ) และให้เยาวชนที่ว่างงานออกตะวะฮ์ให้มากขึ้น